

Den nærmere regulering af forhold af mere teknisk karakter vedrørende registeret - som f.eks. sikkerhedsforskrifter - findes derimod ikke at burde reguleres ved loven. Der er derfor i forslaget § 7 fastsat hjemmel for justitsministeren til at udstede administrative bestemmelser om registerets anvendelse og førelse.

Den 24. oktober 1995 blev der vedtaget et EF-direktiv om behandling af personoplysninger (EF-Tidende 1995 L 281, side 31 ff). Direktivet giver mulighed for at gøre undtagelse fra direktivets regulering for så vidt angår staternes strafferetlige område, jf. side 35 i betænkning nr. 1345/1997 om behandling af personoplysninger.

Direktivet søges gennemført ved Justitsministeriets forslag til lov om behandling af personoplysninger, som foreslås at finde anvendelse også på politiets og anklagemyndighedens registre. En lov om behandling af personoplysninger vil bl.a. afløse lov om offentlige myndigheders registre og vil eventuelt kunne aktualisere ændringer i forhold til de administrative regler, som måtte blive udstedt i medfør af forslaget § 7.

1.2. Formål.

Formålet med lovforslaget er at etablere et centralt DNA-profilregister som internt arbejdsregister for politiet med henblik på at forbedre politiets muligheder for at efterforske og opklare forbrydelser, som f.eks. drab, voldtægt og sædelighedsforbrydelser mod børn, hvor gerningsmanden erfaringsmæssigt ofte har efterladt biologiske spor.

Det er hensigten, at DNA-profilregisteret skal supplere politiets eksisterende registre, herunder Det Centrale Kriminalregister og Rigspolitiets Centrale Fingeraftryksregister, som generelt har til formål at medvirke til forebyggelse og opklaring af kriminalitet.

Arbejdsgruppen begrundet i rapporten sin anbefaling om oprettelse af et DNA-profilregister med fire synspunkter.

Politiet vil for det første få *større mulighed for at opklare forbrydelser ved at sammenligne DNA-profiler* af uidentificerede sporfund fra gerningssteder m.v. med personidentificerede DNA-profiler, der i forvejen er optaget i registeret.

Arbejdsgruppen anfører for det andet, at der med et DNA-profilregister vil være mulighed for at *rense uskyldige personer* for mistanke om at have begået en forbrydelse, hvis gerningsmanden har efterladt sig et biologisk spor. Her tænkes på den situation, at politiet som et sædvanligt efterforskningskridt, f.eks. ved sædelighedsforbrydelser, retter opmærksomheden mod personer, som tidligere har været sigtet for lige-

artet kriminalitet. Er de pågældende personer optaget i DNA-profilregisteret, vil disse indledningsvis i efterforskningen kunne udelukkes fra mistanke, såfremt sporfundet ikke matcher deres DNA-profil. Herved vil tidligere sigtede personer kunne skånes for belastningen ved politiets traditionelle efterforskningsmetoder som afhøring, undersøgelse af færden på gerningstidspunktet m.v.

Det fremhæves for det tredje af arbejdsgruppen, at et DNA-profilregister vil give politiet mulighed for at fastslå, at den *samme person tilsyneladende er involveret i to eller flere forbrydelser*. Selv om den pågældende person stadig er uidentificeret, kan en sådan viden om, at der f.eks. er tale om en serie-voldtægtsforbryder, være af væsentlig betydning for politiets videre tilrettelæggelse af efterforskningen.

Endelig kan et DNA-profilregister efter arbejdsgruppens opfattelse have *den mere almindelige præventive effekt*, der ligger i, at de registrerede personer har mulighed for at vide, at der til deres optagelse i registeret kan være knyttet en meget betydelig risiko for at blive afsløret, hvis de efterfølgende begår ny kriminalitet og i den forbindelse efterlader sig et biologisk spor.

Justitsministeriet kan tilslutte sig disse synspunkter.

Et DNA-profilregisters hovedformål vil være at sikre politiet bedre og tidssvarende muligheder for at identificere mulige gerningsmænd. Et centralt DNA-profilregister vil således supplere politiets eksisterende efterforskningsregistre, herunder særligt Rigspolitiets Centrale Fingeraftryksregister.

Et centralt DNA-profilregister vil have samme formål og funktion som Rigspolitiets Centrale Fingeraftryksregister, da begge registre skal fungere som et redskab for politiet til at identificere formodede gerningsmænd på baggrund af efterladte spor - henholdsvis fingeraftryk og biologiske spor - på ofre, gerningssteder, effekter m.v.

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at et DNA-profilregister alene bør kunne benyttes af politiet til brug for identifikationsopgaver, jf. lovforslaget § 1, stk. 1, og at der derfor i registeret også kun må optages oplysninger, der er af politimæssig betydning i forbindelse med personidentifikation, jf. forslaget § 2, stk. 1.

Arbejdsgruppen anfører i sin rapport, at et DNA-profilregister vil få størst betydning for politiet i forbindelse med identifikation af mulige gerningsmænd i straffesager. Arbejdsgruppen finder imidlertid ligeledes, at der bør være adgang til at anvende registeret ved andre politimæssige identifikationsopgaver, her-